

[Aage Fogh.]

og Lejlighed til at sætte sig ind i de Lovforslag, der skal gennemføres. Jeg kan meget vel se, at i denne første Samling, efter at vi igen er blevet et frit og selvstændigt Land, har der været ikke saa faa Vanskeligheder, men vi har mødt tilsvarende Vanskeligheder tidligere, og jeg vil derfor benytte denne Lejlighed til at understrege Betydningen af, at der sker en Ændring paa dette Omraade.

Under de foreliggende Omstændigheder og under Hensyn til Justitsministerens Tilsegn om, at der i Løbet af Sommeren vil blive udarbejdet et nyt Lovforslag, kan vi altsaa give vor Tilslutning til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Paul Holt: Man føler sig unægtelig lidt underlig til Mode ved denne Sags Behandling. Rigsdagen er i en Klemme; den gældende Lov udløber den 1. April, og da vi skal have en Lov paa dette Omraade, maa det foreliggende Lovforslag vedtages inden 1. April. Man kunde naturligvis simpelt hen foreslaa, at den gældende Lov blev forlænget uden Ændringer, saaledes at man kunde faa Tid til at arbejde med Forslag om Ændringer i Loven.

Jeg tror, man maa betegne Lovforslaget som et i det store og hele daarligt Forslag. Der er noget meningsløst i hele den Maade, hvorpaa Loven er bygget op med en Serie af Bemyndigelser til Justitsministeren, Bemyndigelser, hvis Konsekvenser man er ganske udelukket fra at overse. Jeg skal ikke her indlade mig paa at drøfte Enkeltheder. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har jo kritiseret en hel Række Forhold, og vi har faaet Løfte om, at der inden ret længe vil blive fremsat et nyt Lovforslag, saaledes at Loven kan blive Genstand for en fuldstændig ny Drøftelse og ny Behandling. og da vil man naturligvis kunne faa Lejlighed til at fremkomme med principielle Betragtninger.

Jeg skal af Enkeltheder blot nævne § 5, som forekommer mig at være en temmelig besynderlig Paragraf, hvorefter Justitsministeren af Rigsdagen faar en Bemyndigelse til at bestemme over danske Statsborgeres Bevægelser ud over Grænsen. Som denne Paragraf staar, er der næsten ingen Grænse for, hvad en eller anden Justitsminister kan tillade sig i Retning af at begrænse Danskes Udrejse.

Jeg kan slutte med at sige, at vi maa lade vor Stilling til dette Lovforslag afhænge af, hvorledes de bebudede Ændringsforslag kommer til at tage sig ud.

Norlev: Jeg erkender fuldt ud, at de ekstraordinære Forhold, der er fremkaldt af Krigstiden, og som bestaar endnu, selvfølgelig kan afgive Grundlag for en ekstraordinær Lovgivning, men jeg kan ikke undlade her at sige, at jeg kan slutte mig til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Kritik af Lovforslaget. Det gør i allerhøjeste Grad Udlændinge retsløse. Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder, det er gjort, og der er kun lidt Tid, men der er to Ting, jeg gerne vil pege paa.

Jeg har haft Lejlighed til at arbejde lidt med Emigrantsager, og det er ligefrem utaaleligt, synes det mig, at man aldrig kan faa noget at vide om Motiveringen for Politiets Afgørelser. Der bør være Offentlighed ogsaa i saadanne Sager, og i hvert Fald burde der være Lejlighed for Rigsdagsmedlemmer, eventuelt ogsaa for kongeligt ansatte Embedsmænd til at faa at vide, hvorfor man nu i disse eller hine Tilfælde handler, som man gør. Vi staar ofte over for Tilfælde, som vi ikke kan forklare og forsvare, og over for hvilke man kun kan sige, at efter de foreliggende Forhold maa vi finde, at det er et Overgreb af den danske Administration. Denne Hemmelighedsfuldhed maa jeg protestere imod, og hvis der ikke paa en eller anden Maade sker en saadan Ændring, at der bliver mere Offentlighed, vil jeg ikke kunne stemme for Lovforslaget. Og saa vil jeg tilføje, at jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen synes, at § 5 slet ikke hører hjemme i denne Lov. Danske Statsborgere kan ikke behandles saaledes, at man blot ved kgl. Anordning kan bestemme, om de maa rejse ud af Landet eller ikke. Det maa kun afgøres ved Domskendelse.

Med disse Bemærkninger tager jeg Forbehold over for Lovforslaget med Hensyn til vor Stilling, indtil vi ser, om de kommende Ændringsforslag kan gøre det acceptabelt.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard i, at man over for Udlændinge, som har faaet Forsørgelsesret, naturligvis maa administrere med Skønsomhed og Retfærdighed og saaledes, at det afgørende bliver, at Statens Forhold motiverer, at vedkommende udvises, og saaledes, at man, hvor Statens Forhold ikke nødvendiggør andet, beholder den paagældende.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Hauchs Forespørgsel skal jeg bemærke, at